

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

128. An, & quando assignatâ semel congruâ, Vicarius eâ contentus esse debeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

Leo: *Thef. fori Eccl. p. 1. c. 31. n. 6.* Quamvis re-
ctius dicere videatur de Luca de *paroch. d. 18. n. 12.*
citans se ipsum de *benef. d. 90. & de jurep. d. 10.* si-
milijura parochialia solvenda occasione sepultu-
ræ (distinguendo hinc eam partem, quæ vulgò dici
solet pro stola, ab ea, quæ datur ratione honorificæ
associationis funeris ac laboris merè personalis, uti
hæc distinguit idem Luc. *cit. n. 9.*) & Sacramento-
rum, puta Baptismi, Matrimonii computanda esse
in congrua; quia non sunt talia, quæ possunt esse
nulla; cum non possit populus non mori, non
nasci, non baptizari: & in pluribus parochiis præ-
ter horum jurium emolumenta nulli alii sunt redi-
tus, unde congrua constituatur. Item quæ ex me-
rè voluntariâ accidentali devotione obveniunt, ut
sunt elemosynæ altarium & similia, aded ut ex
plurium annorum experimento curarum certitu-
dinem, saltè moralem, non habeant: secùs autem,
dum dicta moralis certitudo accedit; cum tunc in
fructu seu reditu veniant, Card. de Luca *loc. cit. n. 8.*
citans se ipsam de *paroch. d. 17. & seq. & de be-
nef. d. 90.*

*Questio 128. An, & qualiter assignatâ
semel à principio congruâ, Vicarius eâ con-
tentus esse debeat?*

Respondeo debere illum eâ esse contentum, &
non posse impugnare conventionem supra
congruam semel factam: sic decisum à Rota
decif. 230. num. 3. p. 6. Recent. testatur ex Paulo de
Rubeis Barb. *loc. cit. nu. 43. Corr. loc. cit. nu. 24.* de
Luca de *paroch. d. 19. n. 3.* licet autem tenuitas assi-
gnationis ab initio factæ non sufficiat, ut eâ augeri
debeat, Lott. *cit. q. 12. n. 26.* Hoc ipsum tamen
non procedit, ubi ita tenuis effecta congrua, ut Vi-
carius se sustentare nequeat, & sustinere onera Ec-
clesiæ (uti contingere posset, si ab initio congrua
non esset assignata in speciebus, seu fructibus victui
sufficientibus; sed etiam pecuniâ, quæ ob sensim
auctam annonæ caritatem jam minus sufficiens ef-
fet. Lott. *loc. cit. nu. 27.*) tunc enim non agitur de
Vicarii tantum, sed & Ecclesiæ & Ordinis clericalis
præjudicio. Corrad. Barb. *loc. cit. Lott. n. 28.*
Quod ipsum tamen in dubio non præsumitur,
adeoque ex parte actoris justificari debet, quo ca-
su solum supplementum necessitatis peti posset.
Luca *loc. cit.* In summa itaque si inter Rectorem
& Vicarium semel facta conventio seu concordia
super aliquorum bonorum seu jurium assignatio-
ne, præsertim si diu servata, servanda erit; etiamsi
tractu temporis unius vel alterius partis lapsiva seu
præjudicialis efficiatur; quoties læsio ad iniqui-
tatem non reducitur. de Luca de *paroch. d. 33. n. 11.*

*Questio 129. Ad quem spectet congrua Vi-
cariæ perpetuæ pro tempore, quo vacat?*

Respondeo: cum Vicariæ istiusmodi perpe-
tuæ erectæ in titulum regulentur jure benefi-
ciorum, & fructus beneficii, etiam curati,
pro tempore vacationis, quoties non intrat con-
stitutio Julii III. ad favorem Camerae, de jure per-
tinent ad Ecclesiam, atque ex ejus persona ad suc-
cessorem; hinc detractò solum salario, quod Eccle-
siâ vacante præstari debet economo seu Vicario
provisionali ad præsumptum T rid. congruæ anna-
les decursæ tempore vacationis spectabunt ad Vi-
carium perpetuum defuncti, seu aliter decedentis
successorem, de Luca de *paroch. d. 21. n. 2.* Adeoque
hoc dependet tantum, ubi tam erectio Vicariæ,

quàm assignatio congruæ jam effectum sortita est,
ita ut agatur de tempore vacationis ob cessum vel
decessum possessoris; tunc enim congrua jam ta-
xata dicitur dismembrata à monasterio vel Capi-
tulo, ejusque bonis ac redditibus; non vero proce-
dit, ubi erectio nondum effectuata est, sed solum
adeft sententia vel provisio de erigendo; cum tum
adhuc secuta non dicatur dicta dismembratio, seu
bonorum separatio, de Luca *ibid. n. 9.*

*Questio 130. Qualiter Vicarius dicatur
curatus, & penes eum cura respectivè ad
Rectorem principalem?*

1. Respondeo primò: Vicarios (intellige non
intitulatos) non dici propriè curatos; cum
is, qui vice alterius curam exercet, curatus non di-
catur. Lott. *l. 1. q. 20. n. 149.* citans Felin. vide
eundem *n. 140.* & dicta supra ad *q. 1. de Vicariis.*

2. Respondeo secundò: Vicarium perpetuum,
& non Rectorem principalem, seu habentem cura-
ram habitualement, tantum dici curam animarum ha-
bere. Barb. *l. 3. juris Eccl. c. 6. n. 30.* Vide dicta
suprà.

3. Respondeo tertio in genere: curam (intelli-
ge habitualiter seu habitualement) residere penes
Prælatum seu Rectorem beneficii uniti; cura verò
exercitium seu curam actualem penes Vicarium in
illo beneficio unito deputatum. Barb. *loc. cit. n. 28.*
& *seq.* cum communi.

4. Respondeo quartò specialius: cum cura ani-
marum incumbit Capitulo, non ut singulis, sed ut
universis (uti sæpe fit, & bene; licet enim jus pa-
rochiæ seu curæ sit quid individuum, secùs ac ex-
ercitium, cura, quod dividuum est; adeoque ne-
queat esse divisum in plures; potest tamen esse
apud unumquemque mutorum in solidum, exem-
plo jurisdictionis, aliorumque jurium individuo-
rum, atque ita inter Capitulum & Ecclesiam con-
trahi matrimonium spirituale; cum pluralitas in
hoc sensu non consideretur, nisi ad constituendam
universitatem, & consequenter ad unam personam
fictam; ac ita capitulum seu Canonici in univer-
sum esse, & dici Rector Ecclesiæ & sponsus, Lott.
loc. cit. n. 113. & seq.) illudque eam administrat
per plures, vel unum ministrum amovibilem, ve-
rus Rector est ipsum Collegium. Lott. *l. 1. q. 14. n. 93.*
citans Gonz. ad *reg. 8. gl. 6. n. 71.* Videturque
tunc per illud aliud non committi, quàm nudum
officium circa ea, quæ sunt Ordinis sacerdotalis, re-
tentis his, quæ sunt jurisdictionis & regimini.
Lott. *ibid. n. 94.* citans Lapum *Alleg. 5. n. 7.* si verò
eam administrat per Vicarium perpetuum, aut per
unum ex obtinentibus dignitatem in ipsâ Ecclesiâ;
tunc is quidem dicitur curatus, non curâ collegii,
seu curâ familiæ; sed curâ parochianorum, nihilo-
minus jus illud principaliter radicatur in ipso col-
legio, curaque habitualis ipsa apud illud residet.
Lott. *ibid. nu. 100. & seq.* qui tamen *nu. 104.* addit:
quòd si Collegium habet Prælatum, tanquam ipsius
Collegii caput omnem jurisdictionem & omnem
curam, quæ aliàs ipsi Universitati compereret,
apud ipsum Prælatum esse. Porro contingere po-
test, ut cura exerceatur in Collegiata, & tamen cu-
ra non pertineat ad Collegium, neque etiam illa
Collegiata sit curata; imò ut Collegiata sit simul
curata, & tamen cura jure aliquo speciali spectet
ad aliquem extraneum, qui tunc erit verus sponsus
& Rector. Lott. *l. 1. q. 20. n. 131. & 13.* quin etiam,
ut Ecclesia sit Cathedralis & simul curata; curaque
neque